31984D0132

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА
от 1 март 1984 година
относно сключването на Протокол за специално защитените зони в района на Средиземно море

(84/132/ЕИО)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската икономическа общност, и по-специално член 235 от него,

като взе предвид предложението на Комисията,

като взе предвид становището на Европейския парламент (1),

като има предвид, че програмите за действие на Европейските общности в областта на околната среда (2) подчертават необходимостта от защита и пречистване на морето, за да продължи то да играе своята роля при опазването и развитието на видовете, както и да поддържа жизненото екологично равновесие;

като има предвид, че втората програма за действие на Европейските общности в областта на околната среда набляга на спешната необходимост от намиране на международни решения на проблема с развитието и екологичното управление на крайбрежните региони;

като има предвид, че третата програма за действие на Европейските общности в областта на околната среда (3), чиито основни принципи бяха одобрени на 7 февруари 1983 г. от Съвета и представителите на правителствата на държавите-членки, обръща специално внимание на необходимостта от рационална политика по отношение на опазването и управлението на природните ресурси;

като има предвид, че сътрудничеството с развиващите се страни, и по-специално с тези от тях, които са партньори на Общността по отношение на района на Средиземно море, във връзка с опазването на околната среда е една от целите на втората програма за действие на Европейските общности в областта на околната среда;

като има предвид, че член 4 от Конвенцията за опазване на Средиземно море от замърсяване, одобрена от Общността с Решение 77/585/ЕИО (4), оправомощава договарящите се страни да приемат допълнителни протоколи, които да посочват мерките, процедурите и стандартите за прилагането на посочената конвенция; като има предвид, че съгласно този член, средиземноморските държави, представлявани от извънредните си и пълномощни представители на конференцията, състояла се в Женева на 2 и 3 април 1982 г., подписаха Протокол за специално защитените зони в района на Средиземно море;

като има предвид, че Общността също одобри с Решение 77/585/ЕИО Протокола за предотвратяване на замърсяването на Средиземно море от дейностите по потапяне, извършвани от корабите и самолетите, както и с Решение 81/420/ЕИО (5) Протокола за сътрудничество в борбата със замърсяването на Средиземно море с нефт и други вредни вещества при аварийни ситуации, а също и с Решение 83/101/ЕИО (6) Протокола за опазването на Средиземно море от замърсяване, причинено от наземни източници;

(1) ОВ C 322, 28.11.1983 г., стр. 278.
(2) ОВ C 112, 20.12.1973 г., стр. 1 и ОВ C 139, 13.6.1977 г., стр. 1.
(3) ОВ C 46, 17.2.1983 г., стр. 1.
(4) ОВ L 240, 19.9.1977 г., стр. 1.
(5) ОВ L 162, 19.6.1981 г., стр. 4.
(6) ОВ L 67, 12.3.1983 г., стр. 1.

като има предвид, че Протоколът за специално защитените зони в района на Средиземно море предвижда евентуално приемане на мерки относно търговията, вноса и износа на флората и фауната, защитени от него, което следователно може да окаже въздействие върху общата търговска политика и свободното движение на стоки между държавите-членки;

като има предвид, че някои разпоредби от посочения протокол могат да предизвикат изменения в Директива 76/464/ЕИО на Съвета от 4 май 1976 г. относно замърсяването на водната среда на Общността, причинено от изливанията на някои опасни вещества (1), в Директива 79/409/ЕИО на Съвета от 2 април 1979 г. относно опазването на дивите птици (2), в Директива 79/923/ЕИО на Съвета от 30 октомври 1979 г. относно изискванията за качеството на водите за развъждане на черупкови организми (3), както и в Регламент (ЕИО) № 348/81 на Съвета от 20 януари 1981 г. за общите правила за внос на продукти от китоподобни (4);

като има предвид, че посоченият протокол има за цел опазването на общите природни ресурси на региона, съхраняване разнообразието на характерните биологични видове и защитата на някои естествени местообитания посредством създаването на редица специално защитени зони;

като има предвид, че преобладаващата част от страните, подписали Конвенцията за опазване на Средиземно море от замърсяване и приложените към нея протоколи, поддържат специални отношения с Общността, особено във връзка със сътрудничеството, в рамките на глобалния подход на Общността спрямо Средиземно море; като има предвид, че Протоколът за специално защитените зони в района на Средиземно море установява подробни правила за подобно сътрудничество в секторите, които обхваща;

като има предвид, че Общността подписа посочения протокол на 30 март 1983 г.;

като има предвид, че Общността ще участва в прилагането на посочения протокол като упражнява своите компетенции, произтичащи от съществуващите общи правила, както и придобитите от нея такива вследствие на бъдещи актове, приети от Съвета, а така също и като използва резултатите от действията на Общността (изследване — обмен на информация) в съответните области;

като има предвид, че за да се постигне една от целите на Общността в областта на опазването на околната среда и качеството на живот, в условията на функциониране на общия пазар, е необходимо да се одобри посоченият протокол; като има предвид, че тъй като в Договора не са предвидени специални правомощия за действие, необходими за приемането на настоящото решение, следва да се прибегне до член 235 от него,

РЕШИ:

Член 1

Протоколът за специално защитените зони в района на Средиземно море се одобрява от името на Европейската икономическа общност.

Текстът на протокола е приложен към настоящото решение.

Член 2

Председателят на Съвета депозира актовете, предвидени в член 18 от протокола, посочен в член 1.

Съставено в Брюксел на 1 март 1984 година.

За Съвета

Председател

H. BOUCHARDEAU

(1) ОВ L 129, 18.5.1973 г., стр. 23.
(2) ОВ L 103, 25.4.1979 г., стр. 1.
(3) ОВ L 281, 10.11.1979 г., стр. 47.
(4) ОВ L 39, 12.2.1981 г., стр. 1.

ПРОТОКОЛ

за специално защитените зони в района на Средиземно море

ДОГОВАРЯЩИТЕ СТРАНИ ПО НАСТОЯЩИЯ ПРОТОКОЛ,

КАТО СТРАНИ ПО КОНВЕНЦИЯТА за опазване на Средиземно море от замърсяване, приета на 16 февруари 1976 г. в Барселона,

КАТО СЪЗНАВАТ опасността, която застрашава околната среда в зоната на Средиземно море като цяло, от гледна точка на разрастващата се дейност на човека в региона,

КАТО ОТЧИТАТ специфичните хидрографски и екологични характеристики на зоната на Средиземно море,

КАТО ОТБЕЛЯЗВАТ важността на опазването на природните ресурси и места на Средиземно море, а когато това е възможно, и на подобряването на тяхното състояние, както и на съхраняването тяхното културно наследство в региона, наред с всички останали средства, посредством създаването на специално защитени зони, включващи морски зони и тяхната среда,

КАТО ЖЕЛАЯТ да установят тясно сътрудничество помежду си, с оглед постигане на тази цел,

СЕ СПОРАЗУМЯХА ЗА СЛЕДНОТО:

Член 1

1. Договарящите страни по настоящия протокол (наричани по-долу „Страните“) предприемат всички подходящи мерки за опазване на онези морски зони, които са важни за защитата на природните ресурси и места в зоната на Средиземно море, както и за опазването на тяхното културно наследство в региона.

2. Нищо в настоящия протокол не накърнява кодифицирането и разработването на морското право от Конференцията по морско право на ООН, свикана съгласно Резолюция 2750 C (XXV) на Общото събрание на Организацията на обединените нации, нито настоящите или бъдещите претенции и правни становища на която и да е държава относно морското право и естеството и обхвата на юрисдикцията на крайбрежната държава и на държавата на флага.

Член 2

За целите на определянето на специално защитени зони (наричани по-долу „защитени зони“), зоната, за която се прилага настоящия протокол, обхваща зоната на Средиземно море, както е определена в член 1 от Конвенцията за опазване на Средиземно море от замърсяване (наричана по-долу „Конвенцията“); беше установено, че по смисъла на настоящия протокол е необходимо тази зона да бъде ограничена до териториалните води на Страните, като тя може да включва водите откъм сушата от базовата линия, от която се измерва ширината на териториалното море, и да достига, в случаите на водни течения, до границата на сладките води. Тя може да включва също влажните или крайбрежните зони, посочени от всяка от Страните.

Член 3

1. Страните установяват защитени зони, доколкото е възможно, и се ангажират да предприемат действията, необходими да защитят тези зони и да ги възстановят възможно най-бързо, когато обстоятелствата позволяват.

2. Тези зони се установяват, за да се опазят по-специално:

а) — местата с биологическа и екологична значимост,

— генетичното разнообразие на видовете, както и задоволителните нива на техните популации, техните местообитания и територии за размножаване,

— представителни типове екосистеми, както и представителни типове екологични процеси;

б) местата, които са от особено научно, естетическо, историческо, археологическо, културно или образователно значение.

Член 4

Страните по настоящия протокол, на тяхното първо заседание, формулират и приемат, ако това е необходимо в сътрудничество с компетентните международни организации, общите насоки и, при необходимост, стандарти или критерии, които се третират по-специално:

а) избора на защитените зони;

б) установяването на защитените зони;

в) управлението на защитените зони;

г) предоставянето на информация за защитените зони.

Член 5

Страните могат да засилят опазването на защитените зони като създадат, в границите на зоната, в която се прилага настоящият протокол, една или няколко буферни зони, в които дейностите са по-слабо ограничени, но в същото време са съвместими с целите на защитената зона.

Член 6

1. Ако дадена страна възнамерява да установи защитена зона, която се намира в близост до държавната граница или до границите на зоната под националната юрисдикция на друга страна, компетентните власти на двете страни се ангажират да проведат консултации помежду си с цел постигане на споразумение относно мерките, които трябва да бъдат предприети и, освен всичко друго, да проучат възможността за установяване от другата Страна на съответстваща защитена зона или за приемане от нейна страна на друга подходяща мярка.

2. Ако дадена страна възнамерява да установи защитена зона, която се намира в близост до държавната граница или до границите на зоната под националната юрисдикция на държава, която не е страна по настоящия протокол, Страната се ангажира да работи съвместно с компетентните власти на тази държава с цел провеждането на консултациите, посочени в параграф 1.

3. Ако две страни установят граничещи помежду си защитени зони, или ако такива зони бъдат установени между Страна по Протокола и държава, която не е страна по него, специални споразумения могат да предвидят начините за провеждане на консултациите или сътрудничеството, посочени съответно в параграфи 1 и 2.

4. Ако дадена държава, която не е страна по настоящия протокол възнамерява да установи защитена зона, която граничи с държавната граница или с границите на зона под националната юрисдикция на Страна по Протокола, то договарящата се страна се ангажира да работи съвместно с тази държава с оглед провеждането на консултации и по възможност сключването на специално споразумение, както е предвидено в параграф 3.

Член 7

Страните, като имат предвид целите, които искат да постигнат, и като отчитат характеристиките на всяка защитена зона, в съответствие с разпоредбите на международното право, предприемат постепенно необходимите действия, които могат да включват:

а) организирането на система за планиране и управление;

б) забраната за изхвърляне на отпадъци или други материали, които могат да засегнат защитената зона;

в) регламентирането на преминаването на кораби и всякакви спирания или пускане на котва;

г) регламентирането на лова и риболова, залавянето на животни и събирането на растения;

д) забраната за унищожаване на растения или животни, както и за внасяне на екзотични видове;

е) регламентирането на всяко действие, което би могло да навреди или да наруши равновесието на флората или фауната, включително внасянето на характерни за други зони животински или растителни видове;

ж) регламентирането на всяка дейност, включваща изследването или експлоатирането на морското дъно или на почвата, която се намира под него, както и на всяка дейност, свързана с изменението на характеристиките на морското дъно;

з) регламентирането на всяка дейност, включваща изменение в характеристиките на почвата или изследване на почвата на сушата, която представлява част от морската защитена зона;

и) регламентирането на всяка археологическа дейност и на преместването на обект, който може да се разглежда като обект с археологическа стойност;

й) регламентирането на търговията, вноса и износа на животни, части от животни, растения, части от растения и археологически обекти, които произхождат от защитените зони и са предмет на защитни мерки;

к) всяко друго действие, насочено към опазването на биологичните и екологичните процеси в защитените зони.

Член 8

1. Страните оповестяват, по подходящ начин, установяването на защитените зони, както и на зоните, предвидени в член 5, тяхната маркировка и правилата, които се прилагат в тях.

2. Информацията, посочена в параграф 1, се нотифицира на организацията, определена в член 13 от Конвенцията (наричана по-долу „Организацията“), която я обобщава и я използва за актуализирането на поддържания от нея справочник на защитените зони, попадащи в приложното поле на настоящия протокол. За тази цел Страните предоставят на Организацията цялата необходима информация.

Член 9

1. При приемането на защитните мерки, Страните отчитат традиционните дейности на тяхното местно население. В най-голяма степен, обаче, изключенията, които са възможни по тази причина, не могат да:

а) застрашават както поддържането на защитените съгласно условията на настоящия протокол екосистеми, така и биологичните процеси, които допринасят за поддържането на тези екосистеми;

б) причиняват както изчезването или значителното намаляване на броя на индивидите от отделните видове или в животинските и растителните популации в границите на защитените екосистеми, така и на всички екологично свързани видове или популации, особено на мигриращите видове и на редките, застрашените или ендемичните видове.

2. Страните, които допуснат изключения в прилагането на защитните мерки, или които не прилагат стриктно тези мерки, информират съответно Организацията за това.

Член 10

Страните насърчават и развиват научните и техническите изследвания на техните защитени зони, на екосистемите и на археологическото наследство на тези зони.

Член 11

Страните правят необходимото, за да информират колкото се може по-широко обществеността за значението и интереса, които представляват защитените зони, както и за научното познание, което може да се придобие от тях от гледна точка както на опазването на природата, така и на археологията. Тази информация следва да се съдържа по подобаващ начин в учебните програми, свързани с екологията и историята. Страните полагат усилия да насърчат също така и участието на тяхната общественост и природозащитни организации при приемане на подходящите мерки, необходими за опазването на съответните зони.

Член 12

Страните правят всичко възможно за създаването на програма за сътрудничество, която да координира установяването, планирането, управлението и опазването на защитените зони, с оглед на изграждането на мрежа от защитени зони в района на Средиземно море, която напълно отчита съществуващите мрежи, и по-специално биосферните резервати на ЮНЕСКО. Страните редовно се информират помежду си за характеристиките на защитените зони, за натрупания опит и за срещнатите проблеми.

Член 13

Страните, в съответствие с процедурите, посочени в член 14, обменят помежду си научна и техническа информация относно текущи или планирани изследователски дейности, както и относно очакваните резултати. Те координират във възможно най-голяма степен своите изследвания. Освен това, Страните се стремят съвместно да определят или да стандартизират научните методи, които трябва да се прилагат при избора, управлението и наблюдението на защитените зони.

Член 14

1. При прилагането на принципите за сътрудничество, посочени в членове 12 и 13, Страните изпращат на Организацията:

а) сравнима информация относно наблюдението на биологичното развитие на околната среда в района на Средиземноморието;

б) доклади, публикации и всякаква информация от научно, административно и правно естество, и по-специално:

— относно мерките, предприети от Страните съгласно настоящия протокол за опазване на защитените зони,

— относно съществуващите видове в защитените зони,

— относно заплахи за тези зони, по-специално такива, които могат да дойдат от източници на замърсяване извън техния контрол.

2. Страните определят лица, които да отговарят за защитените зони. Тези лица се срещат най-малко веднъж на две години, за да обсъдят въпросите от взаимен интерес, и по-специално да направят препоръки относно научната, административната и правната информация, както и относно стандартизирането и обработката на данните.

Член 15

1. Страните пряко или с помощта на компетентните регионални или други международни организации, както и двустранно, си сътрудничат при влизането в сила на настоящия протокол за формулиране и прилагане на програми за взаимопомощ както и за помощ по отношение на онези развиващи се страни, които имат нужда от такива програми за избор, установяване и управление на защитени зони.

2. Програмите, посочени в параграф 1, следва да се отнасят, по-специално, до обучението на научния и техническия персонал, научните изследвания и придобиването, използването и производството от тези страни на подходящото оборудване при изгодни условия, които трябва да се договорят между съответните страни.

Член 16

Промени в определянето на границите или правния статут на защитените зони, или частичното или пълно отнемане на статута на защитена зона, могат да се извършат, само ако бъде спазена процедура, подобна на тази, която е следвана при установяването на защитената зона.

Член 17

1. Редовните заседания на Страните по настоящия протокол се провеждат едновременно с редовните заседания на договарящите се страни по Конвенцията, провеждани съгласно член 14 от Конвенцията. Страните могат да провеждат също така и извънредни заседания в съответствие с този член.

2. Заседанията на Страните по настоящия протокол, по-специално, имат следните цели:

а) да следят за изпълнението на настоящия протокол;

б) да обсъждат ефикасността на приетите мерки, като отчитат по-специално областта, в която се прилага настоящия протокол, както и да проучат необходимостта за други действия, които да бъдат включени под формата на приложения, или да предвидят, ако е необходимо, изменение на тази област в съответствие с разпоредбите на член 16 от Конвенцията;

в) да приемат, преразглеждат и изменят, в зависимост от случая, всяко приложение към настоящия протокол;

г) да наблюдават установяването и развитието на мрежата от защитени зони, предвидена в член 12, както и да приемат насоки, които да улеснят установяването и развитието на тази система, както и да разширят сътрудничеството между Страните;

д) да обсъдят препоръките, направени по време на заседанията на лицата, отговорни за защитените зони, предвидени в член 14, параграф 2;

е) да разгледат докладите, които Страните изпращат на Организацията съгласно член 20 от Конвенцията, както и всяка информация, която Страните могат да представят на Организацията или на заседанието на Страните.

Член 18

1. Разпоредбите на Конвенцията, отнасящи се до протоколите, се прилагат и по отношение на настоящия протокол.

2. Процедурният правилник и финансовите правила, приети в съответствие с член 18, параграф 2 от Конвенцията, се прилагат и по отношение на настоящия протокол, освен ако Страните по настоящия протокол не се споразумеят за друго.

3. Настоящият протокол е открит за подписване в Женева на 3 и 4 април 1982 г. и в Мадрид от 5 април 1982 г. до 2 април 1983 г. от всяка договаряща страна по Конвенцията и от всяка държава, поканена да участва в конференцията на упълномощените представители относно Протокола за специално защитените зони в района на Средиземно море, състояла се в Женева на 2 и 3 април 1982 г. Той е открит още за подписване от 5 април 1982 г. до 2 април 1983 г. от всяка регионална икономическа групировка, поне един от членовете на която е крайбрежна държава в зоната на Средиземно море и която разполага с компетенции в области, обхванати от настоящия протокол.

4. Настоящият протокол подлежи на ратификация, приемане или одобряване. Инструментите за ратификация, приемане или одобряване се депозират при правителството на Испания, което ще изпълнява функциите на депозитар.

5. Считано от 3 април 1983 г. настоящият протокол е открит за присъединяване от договарящите страни по Конвенцията и от всяка държава или обединение, посочени в параграф 3.

6. Настоящият протокол влиза в сила на тридесетия ден след депозирането на поне шест инструмента за ратификация, приемане или одобряване на Протокола, или за присъединяване към него.

В ДОКАЗАТЕЛСТВО ЗА КОЕТО долуподписаните упълномощени представители поставят подписите си под настоящия протокол.

Съставено в Женева на третия ден от месец април хиляда деветстотин осемдесет и втора година в един екземпляр на арабски, английски, френски и испански език, като всички текстове са еднакво автентични.